

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

278 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República Socialista del Vietnam per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, fet a Hanoi el 7 de març de 2005. («BOE» 8, de 10-1-2006.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA SOCIALISTA DEL VIETNAM PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA

El Govern del Regne d'Espanya i el Govern de la República Socialista del Vietnam,

Amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda,

Han acordat:

ARTICLE 1

Persones compreses

El present Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

ARTICLE 2

Impostos compresos

1. El present Conveni s'aplica als impostos sobre la renda exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda tots els que graven la totalitat de la renda o qualsevol part de la renda, inclosos els impostos sobre les rendes derivades de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import total dels sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són:

a) Al Vietnam:

- i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- ii) l'impost sobre la renda de societats; i
- iii) l'impost sobre la transferència de beneficis (anomenats d'ara endavant «impost vietnamita»).

b) A Espanya:

- i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- ii) l'impost sobre societats;
- iii) l'impost sobre la renda de no residents; i
- iv) els impostos locals sobre la renda (anomenats d'ara endavant «impost espanyol»).

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o substancialment anàloga que s'estableixin amb posterioritat a la seva signatura i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions importants que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions fiscals.

ARTICLE 3

Definicions generals

1. Als efectes del present Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) el terme «Vietnam» significa la República Socialista del Vietnam i, quan s'utilitzi el terme en sentit geogràfic, s'entén per aquest tot el seu territori nacional, inclòs el seu mar territorial i les àrees exteriors i adjacents en què, d'acord amb la legislació vietnamita i el dret internacional, el Vietnam tingui drets de sobirania per als fins de prospecció i explotació dels recursos naturals del fons marí, el subsòl i les aigües suprajacents;

b) el terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya i, quan s'utilitzi el terme en sentit geogràfic, s'entén el territori del Regne d'Espanya, inclosos el seu mar territorial i les àrees exteriors en què, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, el Regne d'Espanya exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen el Vietnam o Espanya, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes fiscals;

f) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

g) el terme «nacional» significa:

i) qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

ii) qualsevol persona jurídica, societat de persones o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant;

h) l'expressió «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa d'un Estat contractant, excepte quan el vaixell o l'aeronau s'exploti únicament entre punts situats en l'altre Estat contractant; i

i) l'expressió «autoritat competent» significa:

i) en el cas del Vietnam, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

ii) en el cas d'Espanya, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme que no hi estigui definit, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, té el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, de manera que preval el significat atribuït per la legislació fiscal aplicable d'aquest Estat sobre el que se li atribueixi en altres branques del dret d'aquest Estat.

ARTICLE 4

Resident

1. Als efectes del present Conveni, per «resident d'un Estat contractant» s'entén qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, estigui subjecta a imposició en aquest Estat per raó del seu domicili, residència, seu de direcció, lloc de constitució o qualsevol altre criteri de natu-

ralesa anàloga, incloent-hi també aquest Estat i les seves subdivisions polítiques o entitats locals. No obstant això, aquesta expressió no inclou les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades en aquest Estat.

2. Quan, en virtut de les disposicions de l'apartat 1, una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident de l'Estat en el qual tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició als dos estats, es considera resident de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en què aquesta persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels dos estats, es considera resident de l'Estat en el qual visqui habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no viu en cap dels dos estats, es considera resident de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats o no ho és de cap dels dos estats, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan, en virtut de les disposicions de l'apartat 1, una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident de l'Estat contractant en què hi hagi la seva seu de direcció efectiva.

ARTICLE 5

Establiment permanent

1. Als efectes del present Conveni, per «establiment permanent» s'entén un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitzi tota la seva activitat o una part.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

- a) les seus de direcció;
- b) les sucursals;
- c) les oficines;
- d) les fàbriques;
- e) els tallers;
- f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals; i
- g) les estructures que constitueixin instal·lacions, o els equips utilitzats per a la prospecció de recursos naturals.

3. L'expressió «establiment permanent» també comprèn:

a) una obra o un projecte de construcció, muntatge o instal·lació o les activitats de supervisió que s'hi relacionen, sempre que la durada d'aquesta obra, projecte o activitats excedeixi els sis mesos;

b) la prestació de serveis, inclosos els de consultoria, per una empresa per mitjà d'empleats o de personal d'un altre tipus contractat per l'empresa per a aquest fi, sempre que les activitats d'aquesta mena, per a un mateix projecte, es duguin a terme dins del país durant un o diversos períodes que sumin més de sis mesos dins de qualsevol període de dotze mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformades per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies o de recollir informació per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter preparatori o auxiliar;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter preparatori o auxiliar.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona –diferent d'un agent independent al qual sigui aplicable l'apartat 6– actuï en un Estat contractant per compte d'una empresa de l'altre Estat contractant, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en el primer Estat contractant respecte de les activitats que la persona esmentada realitzi per a l'empresa si aquesta persona:

a) té poders en aquest Estat per concloure contractes en nom de l'empresa i els exerceix habitualment llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que esmenta l'apartat 4 i que, si han estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no hagin determinat la consideració d'aquest lloc fix de negocis com a establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat; o

b) no té aquests poders, però manté habitualment en el primer Estat un dipòsit de béns o mercaderies des del qual realitza periòdicament lliuraments de béns o mercaderies en nom de l'empresa, sempre que en el primer Estat es dugui a terme una altra activitat relacionada amb les vendes (com la publicitat, la promoció o els serveis postvenda) per la mateixa empresa o per una altra persona.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet que realitzi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat. No obstant això, quan aquest agent dediqui totes o pràcticament totes les seves activitats a aquesta empresa, no s'ha de considerar agent independent en el sentit d'aquest apartat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat que sigui resident de l'altre Estat contractant o que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'un establiment permanent o d'una altra manera) no converteix per si mateix cap d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

ARTICLE 6

Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'exploacions agrícoles o forestals) situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip

utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret comú relatives als béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells i aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o la parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

ARTICLE 7

Beneficis empresarials

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, si no és que l'empresa realitza la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, en cada Estat contractant s'han d'atribuir a l'establiment permanent els beneficis que aquest hagi pogut obtenir si s'hagués tractat d'una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes activitats o similars, en les mateixes condicions, o similars i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses realitzades per als fins de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per a les mateixes finalitats, tant si s'efectuen a l'Estat on està l'establiment permanent com en un altre lloc. No obstant això, no es permet la deducció dels imports, si s'escau, pagats (en concepte diferent del reemborsament de despeses efectivament realitzades) per l'establiment permanent a les oficines centrals de l'empresa o a qualsevol de les seves altres oficines, en concepte de cànon, honoraris o altres pagaments similars per l'ús de patents o d'altres drets, o en concepte de comissió per la prestació de serveis específics o de direcció o, llevat del cas d'una entitat bancària, en concepte d'interessos per imports prestats a l'establiment permanent. De la mateixa manera, per determinar el benefici de l'establiment permanent no es tenen en compte els imports cobrats (en concepte diferent del reemborsament de despeses efectivament realitzades) per l'establiment permanent a les oficines centrals de l'empresa o a qualsevol de les seves altres oficines, en concepte de cànon, drets o altres pagaments similars per l'ús de patents o d'altres drets, o en concepte de comissió per la prestació de serveis específics o de direcció o, llevat del cas d'una entitat bancària, en concepte d'interessos per imports prestats a les oficines centrals de l'empresa o a qualsevol de les seves altres oficines.

4. Mentre sigui usual en un Estat contractant determinar els beneficis imputables a un establiment permanent sobre la base d'un repartiment dels beneficis totals de l'empresa entre les seves diverses parts, el que estableix l'apartat 2 no ha d'impedir que aquest Estat contractant determini d'aquesta manera els beneficis imposa-

bles; tanmateix, el mètode de repartiment adoptat ha de ser de tal manera que el resultat obtingut sigui conforme als principis que conté aquest article.

5. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra per aquest establiment permanent de béns o mercaderies per a l'empresa.

6. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any pel mateix mètode, llevat que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

7. Quan els beneficis compreguin rendes regulades separadament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no resulten afectades per les d'aquest article.

ARTICLE 8

Transport marítim i aeri

1. Els beneficis obtinguts per una empresa d'un Estat contractant de l'explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat contractant.

2. El que disposa l'apartat 1 s'aplica també als beneficis derivats de la participació en un consorci («pool»), una explotació en comú o un organisme d'explotació internacional.

ARTICLE 9

Empreses associades

1. Quan

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i, en un cas i l'altre, les relacions comercials o financeres entre les dues empreses estiguin subjectes a condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que una de les empreses hagi obtingut si no existissin aquestes condicions, però que no es van produir a causa d'aquestes, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i, en conseqüència, sotmeti a imposició– beneficis pels quals una empresa de l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat obtinguts per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haurien convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que escaigui en la quantia de l'impost amb què ha gravat aquests beneficis. Per determinar l'ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni, i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

ARTICLE 10

Dividends

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests dividendes també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividendes i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividendes és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigít no pot excedir:

a) el 7 per cent de l'import brut dels dividendes si el beneficiari efectiu és una societat (diferent d'una societat de persones) que posseeixi directament almenys el 50 per cent del capital de la societat que paga els dividendes;

b) el 10 per cent de l'import brut dels dividendes si el beneficiari efectiu és una societat (diferent d'una societat de persones) que posseeixi directament com a mínim el 25 per cent però menys del 50 per cent del capital de la societat que paga els dividendes;

c) el 15 per cent de l'import brut dels dividendes en tots els altres casos.

El que disposa aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb què es paguen els dividendes.

3. Per «dividendes» en el sentit d'aquest article s'entén els rendiments de les accions, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en els beneficis, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual sigui resident la societat que els distribueixi.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividendes, resident d'un Estat contractant, du a terme una activitat empresarial en l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividendes, a través d'un establiment permanent que hi estigui situat, o presta en aquest altre Estat serveis personals independents des d'una base fixa situada en aquest, i la participació per la qual es paguen els dividendes està vinculada efectivament a l'establiment permanent esmentat o base fixa. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividendes pagats per la societat, excepte en la mesura en què aquests dividendes es paguin a un resident d'aquest altre Estat contractant o la participació per la qual es paguin els dividendes estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat, ni pot sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes generats en aquest altre Estat.

ARTICLE 11

Interessos

1. Els interessos meritats en un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, els interessos també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigít no pot excedir el 10 per cent de l'import brut dels interessos.

3. No obstant el que disposa l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre

a imposició en aquest altre Estat si el perceptor és el beneficiari efectiu dels interessos i

a) el perceptor dels interessos és el Govern de l'altre Estat contractant, incloses les seves subdivisions polítiques i entitats locals;

b) el perceptor dels interessos és el Banc Central de l'altre Estat contractant;

c) el perceptor dels interessos és una institució financera que sigui propietat o estigui controlada pel Govern de l'altre Estat contractant, incloses les seves subdivisions polítiques i entitats locals;

d) els interessos es paguen en relació amb un préstec concedit, garantit o assegurat pel Govern de l'altre Estat contractant, incloses les seves subdivisions polítiques i entitats locals, pel Banc Central d'aquest altre Estat o per qualsevol altra institució financera que sigui propietat del Govern d'aquest altre Estat o que estigui controlada per aquest.

4. Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord la manera d'aplicació dels apartats 2 i 3.

5. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb o sense garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, bons o obligacions, així com qualssevol altres rendes equiparades als rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixin les rendes esmentades. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren interessos a efectes d'aquest article.

6. Les disposicions dels apartats 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza una activitat empresarial en l'altre Estat contractant, en el qual es meriten els interessos, per mitjà d'un establiment permanent situat en l'Estat esmentat, o presta serveis personals independents en aquest altre Estat des d'una base fixa situada en aquest, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

7. Els interessos es consideren meritats en un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent o una base fixa en relació amb el qual s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i que en suporti la càrrega, els interessos es consideren procedents de l'Estat on estigui situat l'establiment permanent o la base fixa.

8. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que tots dos mantinguin amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

ARTICLE 12

Cànon

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

2. No obstant això, els cànon esmentats també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànon és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir el 10 per cent de l'import brut dels cànon.

3. El terme «cànon», segons s'utilitza en aquest article, significa els pagaments de qualsevol tipus rebuts en contraprestació per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules o cintes utilitzades en emissions de ràdio o de televisió, patents, marques, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per l'ús o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, du a terme una activitat empresarial en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànon, per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, o presta en aquest altre Estat serveis personals independents des d'una base fixa situada en aquest, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'establiment permanent esmentat o base fixa. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Els cànon es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànon, sigui resident o no d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa en relació amb el qual s'hagi contret l'obligació de pagar els cànon i que en suporti la càrrega, aquests cànon es consideren procedents de l'Estat contractant en què estigui situat l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que tots dos mantinguin amb tercers, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, dret o informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

ARTICLE 13

Guany de capital

1. Els guany que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles, tal com es defineixen a l'article 6, situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guany derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, o de béns mobles pertanyents a una base fixa de la qual disposi un resident d'un Estat contractant en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guany derivats de l'alienació de l'establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa) o de la base fixa esmentada, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guany procedents de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual l'empresa sigui resident.

4. Els guany obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o participacions anà-

logues el valor dels quals derivi en més d'un 50 per cent, directament o indirectament, de béns immobles situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

5. Els guany derivats de l'alienació d'una participació del 25 per cent o més en accions, llevat de les esmentades en l'apartat 4, d'una societat que sigui resident d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

6. Els guany derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

ARTICLE 14

Serveis personals independents

1. Les rendes obtingudes per una persona física que sigui resident d'un Estat contractant per la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, llevat dels casos següents, en què també es poden sotmetre a imposició aquestes rendes en l'altre Estat contractant:

a) si aquesta persona disposa de manera habitual d'una base fixa en l'altre Estat contractant per realitzar les seves activitats; en aquest cas, només es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant la part de les rendes que sigui imputable a la base fixa esmentada; o

b) si roman en l'altre Estat contractant durant un o diversos períodes la durada total dels quals iguali o excedeixi els 183 dies en l'exercici fiscal considerat; en aquest cas, només es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat la part de les rendes que derivi de les activitats realitzades en el mateix Estat.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o docent, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

ARTICLE 15

Serveis personals dependents

1. D'acord amb el que disposen els articles 16, 18, 19, 20 i 21, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que la feina s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si la feina s'exerceix en l'altre Estat contractant, les remuneracions derivades d'aquest es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida en l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) el receptor roman en l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en l'exercici fiscal considerat, i

b) les remuneracions es paguen per un ocupador o en nom d'aquest que no sigui resident d'aquest altre Estat, i

c) les remuneracions no se suporten per un establiment permanent o base fixa que l'ocupador tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una feina exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotat en trànsit

internacional per una empresa d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest Estat contractant.

ARTICLE 16

Participacions de consellers

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui per la seva condició de membre d'un Consell d'Administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

ARTICLE 17

Artistes i esportistes

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat de professional de l'espectacle, com a artista de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats personals realitzades per un artista o esportista en aquesta qualitat s'atribueixin no al mateix artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què es duguin a terme les activitats de l'artista o esportista.

3. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, les rendes obtingudes per un artista o esportista que sigui resident d'un Estat contractant per activitats realitzades en l'altre Estat contractant en virtut d'un pla d'intercanvi cultural establert entre els estats contractants estan exemptes d'impostos en aquest altre Estat contractant.

ARTICLE 18

Pensions

D'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 19, les pensions i altres remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

ARTICLE 19

Funció pública

1. a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, els dits sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- i) és nacional d'aquest Estat contractant; o
- ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades a una persona física per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals o amb càrrec a fons constituïts per aquests, per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest altre Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars i a les pensions pagades per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

ARTICLE 20

Estudiants i persones en pràctiques

1. Els pagaments que rebi per cobrir les despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant o una persona en pràctiques que sigui resident, o ho hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que s'estigui en el primer Estat amb l'únic fi de cursar estudis o rebre formació pràctica no es pot sotmetre a imposició en aquest Estat, sempre que els pagaments esmentats procedeixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

2. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, no estan sotmesos a imposició en un Estat contractant els primers 15.000 euros, o el seu equivalent en dong vietnamita, en cada exercici fiscal, de la remuneració pels serveis prestats per un estudiant o una persona en pràctiques en aquest Estat, sempre que aquests serveis estiguin relacionats amb els seus estudis o formació pràctica.

ARTICLE 21

Professors i investigadors

1. Qualsevol persona física que sigui resident, o que ho hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, d'un Estat contractant i que s'estigui en el primer Estat contractant amb el fi principal d'impartir classes o conferències o dedicar-se a la recerca en una universitat, facultat, escola o institució d'ensenyament o de recerca científica de caràcter públic del primer Estat contractant gaudeix d'una exempció d'impostos en el primer Estat contractant per als primers 30.000 euros o el seu equivalent en dong vietnamita, en cada exercici fiscal, de les remuneracions percebudes per classes, conferències o recerques durant dos anys des de la seva primera arribada al primer Estat contractant.

2. Aquest article només s'aplica a les rendes derivades de la recerca si aquesta recerca la du a terme una persona física amb fins d'interès públic i no fonamentalment en benefici de particulars.

ARTICLE 22

Altres rendes

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles del present Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, efectui en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest Estat, o presti en aquest altre Estat serveis personals independents des d'una base fixa situada en el mateix Estat, i el dret o bé pel qual es paguin les rendes estigui vinculat efectivament a l'establiment permanent esmentat o base fixa. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

ARTICLE 23

Eliminació de la doble imposició

1. Al Vietnam, la doble imposició s'evita de la manera següent:

a) Quan un resident del Vietnam obtingui rendes, beneficis o guanys que, d'acord amb la legislació d'Espanya i de conformitat amb el present Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Espanya, el Vietnam ha de reconèixer com a crèdit enfront del seu impost sobre la renda, els beneficis o els guanys, un import igual a l'impost pagat a Espanya. No obstant això, l'import del crèdit no pot excedir l'import de l'impost vietnamita sobre aquestes rendes, beneficis o guanys calculat d'acord amb les lleis i reglaments fiscals vietnamites.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició del present Conveni les rendes obtingudes per un resident del Vietnam estiguin exemptes d'impostos al Vietnam, el Vietnam pot, no obstant això, prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'import de l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

2. A Espanya, la doble imposició s'evita de la manera següent, de conformitat amb les disposicions i amb subjecció a les limitacions de la legislació espanyola:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions del present Conveni, es puguin sotmetre a imposició al Vietnam, Espanya permet:

i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Vietnam;

ii) la deducció de l'impost de societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividendes, corresponent als beneficis amb càrrec als quals aquests dividendes es paguen, s'ha de concedir d'acord amb la legislació interna d'Espanya.

No obstant això, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda, calculat abans de la deducció, que correspongui a la renda que es pugui sotmetre a imposició al Vietnam.

b) Quan, d'acord amb qualsevol disposició del present Conveni, les rendes obtingudes per un resident d'Espanya estiguin exemptes d'impostos a Espanya, Espanya pot, no obstant això, prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

c) Als efectes del subapartat 2.a) d'aquest article, es considera que l'impost sobre la renda pagat al Vietnam per un resident d'Espanya respecte de beneficis empresarials obtinguts per mitjà d'un establiment permanent situat al Vietnam inclou qualsevol import que s'hauria hagut de pagar en concepte d'impost vietnamita en qualsevol any si no hagués estat per una exempció o bonificació fiscal concedida per a aquest any o per a qualsevol part d'aquest com a resultat de l'aplicació de les disposicions de la legislació vietnamita per les quals es prorroguen els incentius fiscals temporals per a la promoció de la inversió estrangera amb fins de desenvolupament. Les disposicions d'aquest subapartat s'apliquen durant un període de deu anys des de la data d'efecte del Conveni. Les autoritats competents han de convocar consultes per decidir si s'ha de prorrogar o no aquest termini.

d) Als efectes del subapartat 2.a) d'aquest article, es considera que l'impost pagat al Vietnam per dividendes als quals s'apliqui l'apartat 2 de l'article 10, per interessos als quals s'apliqui l'apartat 2 de l'article 11 i per cànon als quals s'apliqui l'apartat 2 de l'article 12 són els percentatges establerts a l'article 10 del Conveni de l'import brut

dels dividendes esmentats, el 10 per cent de l'import brut dels interessos esmentats i el 10 per cent de l'import brut dels cànon esmentats. Les disposicions d'aquest subapartat s'han d'aplicar durant un període de deu anys des de la data del Conveni, i no tenen efecte quan s'obtinguin rendes passives d'acord amb la Llei espanyola de l'impost sobre societats. Les autoritats competents han de convocar consultes per decidir si s'ha de prorrogar o no aquest termini.

ARTICLE 24

No-discriminació

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que siguin diferents o més costosos que aquells a què estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest altre Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que duguin a terme les mateixes activitats.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 8 de l'article 11, o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagats són deduïbles, per determinar els beneficis de l'esmentada empresa subjectes a imposició, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals, directament o indirectament, pertanyi o estigui controlat totalment o parcialment per un o diversos residents de l'altre Estat contractant no estan sotmeses a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que siguin diferents o més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. El que disposa aquest article no s'ha d'interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

6. No obstant el que disposa aquest article, mentre el Vietnam continuï concedint llicències a inversors en virtut de la Llei sobre inversions estrangeres al Vietnam, en la qual s'especifiquen els impostos a què estan subjectes els inversors, no es considera que aquesta imposició infringeix el que disposen els apartats 2 i 4 d'aquest article.

7. Les disposicions d'aquest article només s'apliquen als impostos regulats pel present Conveni.

ARTICLE 25

Procediment amistós

1. Quan una persona que sigui resident d'un Estat contractant consideri que les mesures adoptades per les autoritats competents d'un o els dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no estigui d'acord amb les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos previstos pel dret intern d'aquests estats pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident. El cas s'ha de plantejar dins dels tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no d'acord amb les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si per si mateixa no pot arribar a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti al Conveni. L'acord a què s'arriba és aplicable independentment dels terminis que preveu el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants s'han d'esforçar conjuntament per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi l'aplicació del Conveni. També poden convocar consultes per intentar evitar la doble imposició en els casos no previstos en el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors.

ARTICLE 26

Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposen el present Conveni o el dret intern dels estats contractants en relació amb els impostos compresos en l'àmbit del present Conveni, en la mesura que la imposició esmentada no sigui contrària a aquest. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir en secret de la mateixa manera que la informació obtinguda en virtut del dret intern d'aquest Estat i només s'ha de revelar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos compresos en l'àmbit del Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius als impostos esmentats o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les persones o autoritats esmentades han d'utilitzar aquesta informació només per a aquests fins. Poden revelar la informació en les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

2. En cap cas es poden interpretar les disposicions de l'apartat 1 en el sentit d'obligar un dels estats contractants a:

- a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;
- b) subministrar informació que no es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;
- c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.

ARTICLE 27

Agents diplomàtics i funcionaris consulars

Les disposicions del present Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els agents diplomàtics o funcionaris consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

ARTICLE 28

Entrada en vigor

1. Cadascun dels governs dels estats contractants ha de notificar a l'altre que s'han complert els procedi-

ments interns exigits en cada Estat contractant per a l'entrada en vigor del present Conveni. El Conveni entra en vigor en la data de l'última de les notificacions esmentades.

2. El present Conveni té efecte:

- a) respecte dels impostos retinguts en la font, en relació amb l'import subjecte a impostos pagats a partir del dia 1 de gener (inclusivament) següent a l'any civil en què el Conveni entri en vigor, i en els anys successius;
- b) respecte d'altres impostos, en relació amb les rendes, beneficis o guanys obtinguts en l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor, i en els anys successius.

ARTICLE 29

Denúncia

El present Conveni roman en vigor mentre no el denunciï un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni, per via diplomàtica, notificant-ho per escrit a l'altre Estat contractant almenys sis mesos abans del termini de qualsevol any civil que comenci després de l'expiració d'un termini de cinc anys des de la data d'entrada en vigor del Conveni. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

- a) respecte dels impostos retinguts en la font, en relació amb l'import subjecte a impostos pagat a partir del dia 1 de gener (inclusivament) següent a l'any civil en què s'hagi notificat la denúncia, i en els anys successius;
- b) respecte d'altres impostos, en relació amb les rendes, beneficis o guanys obtinguts en l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia, i en els anys successius.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte pels seus respectius governs, signen aquest Conveni.

Fet per duplicat a Hanoi el 7 de març de 2005, en espanyol, vietnamita i anglès, tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència d'interpretació, preval el text anglès.

Pel Govern del Regne
d'Espanya,

Pedro Mejía Gómez,
Secretari d'Estat de Turisme
i Comerç

Pel Govern de la República
Socialista del Vietnam,

Le Thi Bang Tam,
Viceministra de Finances

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República Socialista del Vietnam per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, els signataris han convingut en les següents disposicions que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'apartat 3 de l'article 5:

L'expressió «un mateix projecte» es refereix a un projecte que pot constar de diverses parts; en aquest cas, cadascuna de les parts ha d'estar vinculada comercialment i geogràficament amb la resta.

II. Amb referència a l'apartat 6 de l'article 5:

La segona frase de l'apartat 6 de l'article 5 s'interpreta de la manera següent:

Un factor que s'ha de tenir en compte per determinar si un agent és independent és el nombre de principals que

representa. És menys probable que un agent sigui independent si dedica totes les seves activitats o pràcticament totes a una única empresa durant tot el temps que duri l'activitat o durant un període llarg. No obstant això, aquest fet no és determinant per si mateix. S'han de tenir en compte tots els fets i circumstàncies per determinar si les activitats de l'agent constitueixen un negoci autònom dirigit pel mateix agent, en el qual assumeix el risc i rep la recompensa fent servir per a això les seves aptituds i coneixements empresarials. En els casos en què un agent actua per a diversos principals en el curs ordinari de la seva activitat i cap d'aquests és predominant des del punt de vista de les activitats exercides per l'agent, pot existir dependència jurídica si els principals actuen de manera concertada per controlar els actes de l'agent en el curs de les seves activitats per compte d'aquells.

III. Amb referència a l'article 5:

Tan aviat com el marc jurídic financer dels dos estats contractants permeti, amb un criteri de reciprocitat, que les companyies d'assegurances situades en un Estat contractant prestin serveis en l'altre Estat contractant per mitjà d'una persona que no sigui agent independent, les autoritats competents dels dos estats poden estipular, mitjançant bescanvi de cartes, el caràcter de resident de les companyies esmentades, per tal de convenir en un nou apartat que s'insereix a l'article 5 del Conveni.

IV. Amb referència a l'article 5 en l'apartat 1 de l'article 7:

a) A l'Estat contractant en què estigui situat l'establiment permanent no s'imputen beneficis a una obra ni a un projecte de construcció o instal·lació llevat dels que derivin de les activitats esmentades en si mateixes. No s'imputen a l'obra o al projecte de construcció o instal·lació els beneficis derivats del subministrament de maquinària o equips relacionats amb les activitats esmentades i efectuat per l'establiment permanent principal o qualsevol altre establiment permanent de l'empresa o per un tercer.

b) En absència d'una comptabilitat adequada o d'unes altres dades que permetin determinar els beneficis imputables a un establiment permanent, l'impost es pot calcular a l'Estat contractant en què estigui situat l'establiment permanent de conformitat amb la legislació d'aquest Estat, en particular tenint en compte els beneficis normals d'empreses similars que actuïn en condicions iguals o similars, sempre que, d'acord amb la informació disponible, la determinació dels beneficis de l'establiment permanent s'ajusti als principis recollits en aquest article.

c) Les autoritats competents dels estats contractants han de bescanviar cartes en virtut de l'article 25 del present Conveni per aclarir l'aplicació dels beneficis del Conveni en cada Estat contractant.

V. Amb referència a l'apartat 2 de l'article 10:

En relació amb l'apartat 2 de l'article 10, si el beneficiari efectiu dels dividendes és una societat esmentada en els articles 129 a 132 de la Llei espanyola 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats (entitats de tinença de valors estrangers), la societat esmentada es pot acollir als beneficis del Conveni. L'impost establert no ha d'excedir el 5 per cent de l'import brut dels dividendes si aquesta societat posseeix directament una participació com a mínim del 50 per cent del capital de la societat que pagui els dividendes.

VI. Amb referència als articles 10, 11 i 12:

Respecte als articles 10, 11 i 12, si després de l'entrada en vigor del present Conveni el Vietnam signa un acord o conveni per evitar la doble imposició amb un tercer Estat

que sigui membre de la Unió Europea, i en l'acord o el conveni s'estableixen percentatges de retenció inferiors (o tipus zero) als que estableix el present Conveni, els percentatges esmentats han de substituir immediatament els establerts en el present Conveni a partir de l'entrada en vigor del conveni o acord entre el Vietnam i aquest tercer Estat.

VII. Amb referència a l'apartat 3 de l'article 12:

Respecte a l'apartat 3 de l'article 12, queda entès que els pagaments per serveis tècnics, científics o geològics, com ara els efectuats per anàlisi o estudis especials d'índole científica, geològica o tècnica, per serveis especials d'enginyeria o per serveis de consultoria i assessorament no es consideren remuneració per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques. En aquest cas és aplicable l'article 7 o l'article 14, segons escaigui.

VIII. Amb referència als articles 10, 11, 12 i 13:

a) No obstant el que disposa el present Conveni, una societat resident d'un Estat contractant en la qual persones que no siguin residents de l'Estat esmentat posseeixin, directament o indirectament, una participació de més del 50 per cent del capital en accions no es pot acollir a les desgravacions que preveu el Conveni en relació amb els dividendes, interessos, cànon i guanys de capital procedents de l'altre Estat contractant. Aquesta disposició no s'aplica quan la dita societat dugui a terme operacions empresarials importants, que no consisteixin en la mera possessió d'accions o béns, a l'Estat contractant del qual sigui resident.

b) Una societat que, segons el subapartat anterior, no té dret als beneficis derivats del Conveni respecte de les rendes abans esmentades pot obtenir, no obstant això, els beneficis esmentats si les autoritats competents dels estats contractants convenen, en virtut de l'article 25 del Conveni, que la constitució de la societat i la realització de les seves operacions tenen un fonament empresarial sòlid, per la qual cosa la seva finalitat primordial no és l'obtenció dels beneficis esmentats.

c) Queda entès que les societats esmentades en els articles 129 a 132 de la Llei espanyola 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats (entitats de tinença de valors estrangers) no estan afectades per les limitacions que estableixen els subapartats a) i b) de l'apartat VIII del Protocol.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte pels seus respectius governs, signen aquest Protocol.

Fet per duplicat a Hanoi el 7 de març de 2005, en espanyol, vietnamita i anglès; els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència d'interpretació entre algun dels textos, preval el text anglès.

Pel Govern del Regne
d'Espanya,

Pedro Mejía Gómez,
Secretari d'Estat de Turisme
i Comerç

Pel Govern de la República
Socialista del Vietnam,

Le Thi Bang Tam,
Viceministra de Finances

El present Conveni i el seu Protocol van entrar en vigor el 22 de desembre de 2005, data de l'última notificació encreuada entre les parts que comunicava el compliment dels procediments legals interns, segons el que estableix el seu article 28.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 23 de desembre de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.